

Fra stiftelse til fond

Hent bøger PDF

Lennart Lyngé Andersen

Fra stiftelse til fond Lennart Lyngé Andersen Hent PDF Afhandlingen Fra stiftelse til fond behandler en række fondsretlige problemstillinger og er samtidig et bidrag til debatten om den retlige indretning af den offentlige forvaltning. Bogen er skrevet af Lennart Lyngé Andersen, der er professor ved Handelshøjskolen i København. Forfatteren undersøger, hvorfor regeringen i 1978 nedsatte et Fondsudvalg, og hvorfor lovgivningen i 1984 fik den udformning, som det er tilfældet. Undersøgelsen af dette tema er central for forståelsen af de øvrige (hoved)temaer, og det er samtidig første gang, der knyttes nogle kommentarer til udvalgets historie og baggrund. Det påpeges bl.a., at det var embedsmændene i udvalget, der fik størst indflydelse på regelsættet. Fondslovene blev herved i hovedsagen en kodifikation af den legatpraksis, der eksisterede for de kongeligt konfirmerede fonde. Derimod var medlemmerne ikke særlig informative med hensyn til, hvorledes de øvrige fonde fungerede. Forfatteren foretager med udgangspunkt i en historisk gennemgang af fondsbegrebet og af forarbejderne til fondslovene af 1984 en intensiv analyse af de karakteristika, der kendetegner fonde i fondslovenes forstand. Endelig foretages der i afhandlingens 3. del en intensiv analyse af det offentlige engagement på fondsområdet, dvs. de tilfælde, hvor det offentlige står som kapitalindskyder, (større) tilskudsgiver, deltager i ledelsen eller har forbeholdt sig såkaldt hjemfaldsret til institutionens midler ved dennes opløsning. Forfatteren har foretaget en detaljeret undersøgelse af fonde, der er stiftet ved lov, aktstykke e.l. og selvejende institutioner, hvis eksistens er forudsat i lovgivningen. Analysen omfatter institutionernes stiftelsesgrundlag, navn, hvorfor man valgte denne form, vedtægter, formål, kapitalforhold, ledelsen, tilsyn og godkendelse, regnskab og revision samt stillingen ved opbør. Af overbliksg Grunde er nogle ministerområder udskilt til særlig behandling. Det gælder bl.a. Undervisningsministeriets område, hvor undersøgelsen dokumenterer, at man arbejder med en begrebsdannelse, der ikke er sprogligt eller retligt funderet. Det påvises, at man har arbejdet så meget med at skabe uafhængighed i forhold til tredjemand, at man har overset, at der tillige er spørgsmål om uafhængighed i forhold til staten. Den statslige styring og regulering har antaget et sådant omfang og er så intensiv, at mange skoler m.v. reelt ikke er selvstændige juridiske personer, men i dag er statslige eller kommunale filialer. En nøje gennemgang af loven om Danmarks Tekniske Universitet dokumenterer, at der ikke er tale om en selvejende institution, og at universitetet er forblevet en statsinstitution. Der sættes spørgsmålstegn ved den slags lovgivning. Forfatteren konkluderer, at næsten alle offentlige fonde savner et eller flere væsentlige fondskarakteristika. Brugen af fonde har været øget i 1990'erne, og først fra 1998 er det offentlige for alvor blevet klar over, at brugen ikke er uproblematisk. Dette ses dog typisk ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel, hvor afhandlingen i særligt grad fokuserer på, om der retligt foreligger fonde, og på en række retlige konsekvenser af den hyppige brug af offentlige fonde, herunder hvornår institutionerne er en del af den offentlige forvaltning. I den sidstnævnte henseende peges der på, at en række institutioner ikke er selvstændige juridiske personer. Det retligt og sprogligt selvmodsigende i begrebet statslig selvejende institution, der står centralt i den verserende retssag mellem Københavns Havn og staten, påvises. Endvidere giver undersøgelsen belæg for, at man inden for den offentlige ret bør nytænke det udgangspunkt (den organisatoriske afgrænsning), eksempelvis forvaltningsloven og offentlighedsloven, hviler på.

Afhandlingen Fra stiftelse til fond behandler en række fondsretlige problemstillinger og er samtidig et bidrag til debatten om den retlige indretning af den offentlige forvaltning. Bogen er skrevet af Lennart Lyngé Andersen, der er professor ved Handelshøjskolen i København. Forfatteren undersøger, hvorfor regeringen i 1978 nedsatte et Fondsudvalg, og hvorfor lovgivningen i 1984 fik den udformning, som det er tilfældet. Undersøgelsen af dette tema er central for forståelsen af de øvrige (hoved)temaer, og det er samtidig første gang, der knyttes nogle kommentarer til udvalgets historie og baggrund. Det påpeges bl.a., at det var embedsmændene i udvalget, der fik størst indflydelse på regelsættet. Fondslovene blev herved i hovedsagen en kodifikation af den legatpraksis, der eksisterede for de kongeligt konfirmerede fonde. Derimod var medlemmerne ikke særlig informative med hensyn til, hvorledes de øvrige fonde

fungerede. Forfatteren foretager med udgangspunkt i en historisk gennemgang af fondsbegrebet og af forarbejderne til fondslovene af 1984 en intensiv analyse af de karakteristika, der kendetegner fonde i fondslovenes forstand. Endelig foretages der i afhandlingens 3. del en intensiv analyse af det offentlige engagement på fondsområdet, dvs. de tilfælde, hvor det offentlige står som kapitalindskyder, (større) tilskudsgiver, deltager i ledelsen eller har forbeholdt sig såkaldt hjemfaldsret til institutionens midler ved dennes opløsning. Forfatteren har foretaget en detaljeret undersøgelse af fonde, der er stiftet ved lov, aktstykke e.l. og selvejende institutioner, hvis eksistens er forudsat i lovgivningen. Analysen omfatter institutionernes stiftelsesgrundlag, navn, hvorfor man valgte denne form, vedtægter, formål, kapitalforhold, ledelsen, tilsyn og godkendelse, regnskab og revision samt stillingen ved ophør. Af overbliksg Grunde er nogle ministerområder udskilt til særlig behandling. Det gælder bl.a. Undervisningsministeriets område, hvor undersøgelsen dokumenterer, at man arbejder med en begrebsdannelse, der ikke er sprogligt eller retligt funderet. Det påvises, at man har arbejdet så meget med at skabe uafhængighed i forhold til tredjemand, at man har overset, at der tillige er spørgsmål om uafhængighed i forhold til staten. Den statslige styring og regulering har antaget et sådant omfang og er så intensiv, at mange skoler m.v. reelt ikke er selvstændige juridiske personer, men i dag er statslige eller kommunale filialer. En nøje gennemgang af loven om Danmarks Tekniske Universitet dokumenterer, at der ikke er tale om en selvejende institution, og at universitetet er forblevet en statsinstitution. Der sættes spørgsmålstejn ved den slags lovgivning. Forfatteren konkluderer, at næsten alle offentlige fonde savner et eller flere væsentlige fondskaraktistika. Brugen af fonde har været øget i 1990'erne, og først fra 1998 er det offentlige for alvor blevet klar over, at brugen ikke er uproblematisk. Dette ses dog typisk ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel, hvor afhandlingen i særligt grad fokuserer på, om der retligt foreligger fonde, og på en række retlige konsekvenser af den hyppige brug af offentlige fonde, herunder hvornår institutionerne er en del af den offentlige forvaltning. I den sidstnævnte henseende peges der på, at en række institutioner ikke er selvstændige juridiske personer. Det retligt og sprogligt selvmodsigende i begrebet statslig selvejende institution, der står centralt i den verserende retssag mellem Københavns Havn og staten, påvises. Endvidere giver undersøgelsen belæg for, at man inden for den offentlige ret bør nytænke det udgangspunkt (den organisatoriske afgrænsning), eksempelvis forvaltningsloven og offentlighedsloven, hviler på.

Download (hent) pdf-bog, pdf bog, pdf e-bog, epub, fb2
Alle bøger. 30 dages gratis prøveperiode